

dette vel sandt, men der er den Forskel, at de overskredte ikke Budgettet i den Grad, som det nu sker. Paa Statsregnskaberne for de sidste 10 Aar vil man ikke paa et eneste finde saa store Overskridelser af Højres Ministre, som Venstres Krigsminister gør sig skyldig i. Hvad er Grunden til, at denne, der skulde betegne Systemskiftet, og af hvem man skulde vente Nedsættelse i Militærudgifterne, gør sig skyldig i betydelig større Overskridelser end nogen af Højres Krigsministre? Jeg skal f. Eks. nævne, at i 1895—96 vare Overskridelserne kun 120,000 Kr., men for 1902—03 vare de 553,000 Kr., altsaa over 400,000 Kr. mere. Jeg kan naturligvis ligesom det ærede Medlem for Løvel sige, at det er kedeligt hvert Aar at skulle vende tilbage til denne Ting, men det blive vi nødt til, indtil den højtærede Krigsminister lærer at lægge et ordentligt Budget og holde det paa samme Maade som f. Eks. hans Kollega Marineministeren.

Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) udtalte forleden Dag, at han gerne vilde se Krigsministeren fjernet fra Regeringen. Jeg tror, det ærede Medlem der gjorde sig til Tolk for en Anskuelse og et Ønske, som er almindeligt i den danske Befolkning. Skulde vi foretage en Folkeafstemning om, hvorvidt Krigsministeren skulde beholde sin Plads eller ej, vilde det gaa ham endnu meget værre end i Randers. Han vilde kun faa et ringe Tal af Stemmer for sig. Han vilde naturligvis faa alle Højres Stemmer, det ved jeg. Det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) vil naturligvis med Glæde stemme for ham, og ogsaa det ærede Medlem for Assens (Berntsen), altsaa saadanne særlig udprægede Folk ere glade ved denne Krigsminister. Han er i dette Ministerium, kunne vi godt sige, Højres Trøst og de moderates Glæde, og de ville holde paa ham. Men saa snart vi komme ud imellem Venstremænd og Socialdemokrater, vil det blive et sørgeligt ringe Tal, der holder paa ham. Det vil vække almindelig Landglæde, om den ærede Krigsminister saa snart som muligt vil forsvinde.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) angaaende Skattelovene. Paa Forhandlingernes første Dag rettede han et Spørgsmaal til mig, som jeg ikke fandt mig foranlediget til at besvare den Dag, hvad ikke maa forundre nogen, da Klokkeren den Gang manglede 5 Minutter i 4. Jeg kunde have faaet Ordet for en kort

Bemærkning og faaet Lov til at tale i 2 Minutter. Men i saa kort Tid vilde det være meget vanskeligt at give et virkelig fyldestgørende Svar paa de Spørgsmaal, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) stillede til mig. Jeg skal nu i Dag forsøge at give ham Svar.

Der er det mærkelige her i Rigsdagen, at man søger fra Venstres Side at vælte Skylden for de daarlige Skattelove over paa Ligningsmyndighederne, paa de kommunale Raad. Forholdet har tidligere været det, at er der noget, som her i Folketinget har staaet i høj Kurs, som er blevet rost frem for noget andet, saa er det de kommunale Raad, men nu synes Tilstanden at være bleven anderledes. Man søger at retfærdiggøre sig selv ved at lægge Skylden over paa de kommunale Raad og sige, at det er Ligningsmyndighederne, der ere Skyld i al den Misforholdelse, der er fremkommen overfor Skattelovene. Jeg tror nu ikke, det er rigtigt, og der er ogsaa Rigsdagsmænd, som ærligt have vedstaaet, at det ikke er saaledes. Jeg skal saaledes nævne en Udtalelse af det ærede Medlem for Møen (J. Jensen), der staaer at læse i „Venstres Folkeblad“. Han siger — det er blot nogle faa Ord —: „Vi kan ikke være bekendt at vedtage nogle Love og saa sige, at det er noget Juks. Det er politisk uklogt, og saa fortjente vi at klapses af“, og saa følger han til: „Jeg har næsten slidt mit Hoved op i disse Skattelove“. Ja saaledes er det. De Herrere kunne ikke være bekendte at sige, at det er noget Juks. De maa give det Udseende af, at det er gode Love og saa vælte Skylden fra sig selv over paa andre. De, der ere gjorte til Syndebukke i denne Sag, ere Ligningsmyndighederne. Men det forekommer mig, at det, det ærede Medlem for Møen her udtaler, er en ærlig og for saa vidt ogsaa mandig Udtalelse. Han siger: Vi ville ikke sige, det er noget Juks, for det kunne vi ikke være bekendt. Men jeg tror alligevel, at det vilde være heldigst, om de Herrere vilde være det bekendt. Jeg skal nævne et Resultat fra et andet Møde, der, som jeg tror, viser, at det vilde være heldigt, om de Herrere vilde vedgaa, at det er noget Juks, de have lavet. Det er et Møde, som blev afholdt i en By, der hedder Enderslev-Vraaby. Det var en Husmandsforening, der havde sammenkaldt til Møde, og det ærede Medlem for Fakse (Anton Jensen), som er til Stede i Dag, var ogsaa til Stede ved det Møde. Der stod Føreren for de sjællandske Husmænd, Karl Hansen, Ankerstræde,